

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 13/2020
25.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Весна Субић, у предмету предлагача АА из ... код ..., чији је пуномоћник Слободан Драгутиновић, адвокат из ... улица, одлучујући о приговору за убрзање поступка у смислу члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, након испитног поступка, дана 25.08.2020. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ приговор предлагача АА из ... код ..., за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Врховног касационог суда Рев 2237/2019.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач АА поднела је овом суду приговор ради убрзања поступка у предмету Рев 2237/2019. Предложила је да се приговор усвоји и предмет што пре узме у рад, с обзиром да су изведени сви предложени докази и да се донесе мериторна одлука. Предлагач је тражила трошкове поступка у износу од 6.000,00 динара за састав приговора.

Поступајући по приговору предлагача у смислу Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/15) и то члана 6 -10. тог Закона, Врховни касациони суд је, након испитног поступка одлучио да приговор одбије.

О приговору је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду, сходно члану 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року којим је предвиђено да поступак по приговору води председник суда, који и одлучује о приговору, а годишњим распоредом послова у суду, он може одредити једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују о приговорима.

Увидом у спис Врховног касационог суда Рев 2237/2019 утврђено је да је пресудом Вишег суда у Јагодини П 27/14 од 14.06.2017. године делимично усвојен тужбени захтев. Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4000/2017 од 23.11.2018. године означена пресуда је потврђена у делу којим је усвојен тужбени захтев, а

укинута у делу којим је одбијен тужбени захтев и делу којим је одлучено о трошковима поступка, и у том делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење. Ревизија је изјављена 11.02.2019. године, а списи са ревизијом су достављени Врховном касационом суду 29.05.2019. године. Ревизија са предметом предата је судији известиоцу 04.06.2019. године и предмет до данас није решен.

Одредбом члана 18. став 3. Устава Републике Србије прописано је да се одредбе о људским и мањинским правима тумаче у корист унапређења вредности демократског друштва, сагласно важећим међународним стандардима људских и мањинских права, као и пракси међународних институција које надзиру њихово спровођење.

Одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије прописано је да свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Одредбом члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, између осталог, прописано је да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Одредбом члана 10. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странка има право да суд одлучи о њеним захтевима и предлозима у разумном року.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, као и поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за заказивање рочишта и главног претреса, односно израду одлука.

Врховни касациони суд је, анализом дужине трајања целокупног поступка, закључио да приговор предлагача није основан. У конкретном случају се ради о парничном поступку у којем се суди у границама разумног рока, односно да целокупни поступак од подношења тужбе – 05.02.2014. године, па до одлучивања о приговору траје у границама разумног рока.

Имајући у виду да је приговор ради убрзања поступка поднет 29.06.2020. године, да је ревизија са предметом Апелационог суда у Крагујевцу примљена у Врховни касациони суд 29.05.2019. године и да је након достављања ревизије проглашено ванредно стање 15.03.2020. године, које је укинута 06.05.2020. године, овај суд налази да је приговор у наведеном предмету неоснован. Наиме, сагласно Закључку Високог савета судства од 18.03.2020. године, у току трајања ванредног стања одржавала су се само суђења која не трпе одлагање у предметима у кривичној и

грађанској материји који су таксативно наведени у закључку, па је постојала објективна немогућност одлучивања о ревизији у року који се наводи у приговору.

Полазећи од изложеног, Врховни касациони суд је оценио да поступак у целини траје у границама разумног рока и да у овој фази поступка нема разлога да се суду наложи убрзано поступање.

Стога је, применом члана 10. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено као у првом ставу изреке.

Захтев предлагача за накнаду трошкова поступка није основан, и о њему је одлучено применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, с обзиром да предлагач није успео у поступку по приговору ради убрзања поступка.

Поука о правном леку:

Против овог решења дозвољена је жалба Врховном касационом суду у року од осам дана.

С у д и ј а
Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић